

بزن دنده هوایی

آقا مجید از اینکه ۲۲ سال عمرش را برای این کار گذاشته اصلا هم ناراحت به نظر نمی‌رسد و به همه کارهایش افتخار می‌کند: «هر چند ما روی پروژه دماوند چهار سال وقت گذاشتیم اما بالاخره توانستیم کاری را انجام دهیم که در تمام دنیا بی نظیر است. الان به دنبال آن هستیم که کارمان را در گینس ثبت کنیم چون مطمئن هستیم تا به حال هیچ کس نتوانسته با موتور به این ارتفاع صعود کند». البته این آخر کار نیست. آقا مجید و دوستانش در گروه سواران فتح قصد دارند سراغ دیگر قله‌های بلند جهان هم بروند. مقصد بعدی آنها کلیمانجارو است؛ بلندترین قله قاره اروپا. بعدش هم کمپ اول اورست؛ بلندترین قله جهان.

قدر رکوردهای جهانی را نمی‌دانیم

بیژن خراسانی*

چند سال پیش دوستان آقای ثابت قلم را به ما معرفی کردند و از ما خواستند که برای تحقق پروژه صعود به دماوند به ایشان کمک کنیم. البته ما که از نظر مالی توان کمک به این موتورسوار عزیز را نداشتیم، سعی کردیم کارهای اداری و نامه‌نگاری‌های مربوطه را انجام دهیم و در طول برنامه هم او را همراهی کنیم. به هر حال کار ایشان کار بزرگی بود و ما هم دوست داشتیم در این رکوردشکنی همراه او باشیم. حتی فیلمی هم آماده کردیم که امیدواریم در جشنواره فیلم‌های ورزشی نمایش داده شود. البته شخصا متاسفم که در ورزش ما به این جور برنامه‌ها توجه نمی‌شود. همه فقط می‌گویند این کار خطرناکی است؛ در حالی که در کشورهای دیگر چنین رکوردشکنی بزرگی حتما در بوق و کرنا می‌شود. بنده هیچ رکورد مشابهی در این زمینه پیدا نکردم و اگر مسؤولان سازمان تربیت بدنی تاییدیه این پروژه را می‌دادند، می‌شد چند اسپانسر خوب برای برنامه‌های بعدی پیدا کرد اما هنوز که چنین اتفاقی نیفتاده است.

*رئیس هیات موتورسواری استان تهران

درباره تعویض و تغییر قطعات موتور آزمون و خطا کردیم تا متوجه شدیم که چگونه باید موتور را جمع کنیم تا در ارتفاع به مشکل برخوردیم. البته آقا مجید خودش در کار واردات قطعات موتور و ماشین است برای همین هم تا حد زیادی با مسائل فنی آشنایی دارد و توانسته خیلی خوب به نتیجه برسد. به قول خودش خیلی از این قطعات را خودش تهیه کرده و روی موتور کار گذاشته. چون واقعا کسی متخصص در این زمینه وجود ندارد که بخواهد کارهای فنی او را انجام دهد.

عشق است یاماها

«البته موتوری که دستکاری شده بود تنها در همان ارتفاعات بالا جواب می‌داد و در همه مراحل صعود نمی‌شد؛ آن استفاده کرد برای همین در چندباری که تا نزدیکی قله صعود کردیم به این نتیجه رسیدیم که موتورمان را در ارتفاع ۵۱۰۰ متری باید عوض کنیم. تا ارتفاع ۵۱۰۰ متری با یک موتور ۲۵۰ یاماها که موتور نسبتا سبکی است و معمولا در مسابقات موتورسواری هم استفاده می‌شود، صعود کردیم و بعد از آن موتور یاماها را گوشه‌ای گذاشتیم و راه را با موتور فوتسا که از قبل در آنجا گذاشته بودیم، ادامه دادیم». اینها همه ابتکارات آقا مجید است که آن را در صعودهای مختلفش یاد گرفته؛ مثلاً یکی دیگر از ابتکاراتی که آقا مجید و دوستانش در این صعود انجام دادند این بوده که هر بار به صورت ترمینی تا ارتفاعی بالاتر نرفته‌اند چند تا گالن بنزین همراه خودشان بالا می‌برده‌اند و در لایه لایه صخره‌ها پنهان کرده و در صعود آخری هر جا که نیاز به بنزین پیدا می‌کردند از آن بنزین‌ها استفاده می‌کردند. باین ترفندها آقا مجید توانسته خودش را به آن بالاها برساند.

یک سال از فتح دماوند با موتور تریل می‌گذرد. گروه سواران فتح این بار می‌خواهند با موتور به قله کلیمانجارو و اورست صعود کنند

مقصد بعدی: قله قاف

سیدعلی رضوی

خیلی‌ها سال‌های سال می‌روند ز حمت می‌کشند تا بتوانند موتور کراس (صخره‌نوردی با موتور) یاد بگیرند. خیلی‌های دیگر سال‌ها ز حمت می‌کشند تا بتوانند یک بار قله دماوند را فتح کنند. حالا فرض کنید این دو تا با هم ترکیب شوند، آن وقت ببینید چه کار شاقی می‌شود. این دقیقا کاری است که سید مجید ثابت قلم همراه با دوستانش در گروه سواران فتح آن را انجام دادند؛ یعنی توانستند با موتور تریل و در مدت تنها سه روز قله دماوند را فتح کنند؛ کاری که نه تنها در ایران بلکه در هیچ جای دنیا هم سابقه ندارد.

دست به آچار

«دقیقا چهار سال روی پروژه دماوند کار کردیم؛ از سال ۱۳۸۴. به علت اینکه هواقط در سه‌ماهه تابستان برای کار خوب بود، کارمان را فشرده می‌کردیم و تمام سه‌ماه را با دوستان در پایین کوه کمپ می‌زدیم. صبح‌ها ساعت چهار که هنوز هم هوا تاریک بود، استارت می‌زدیم و دیگر نزدیک‌های غروب، یعنی ساعت هشت بود که موتورمان را خاموش می‌کردیم. چهار سال و هر سال به مدت سه‌ماه این کار را انجام می‌دادیم. هر بار ممکن بود به مشکلی برخوردیم. سعی می‌کردیم تا در صعود بعدی مشکل را برطرف کنیم. شاید ده‌ها بار آزمون و خطا کردیم تا توانستیم متوجه شویم که چه کارهایی را باید انجام بدهیم تا در ارتفاع مشکلی پیدا نکنیم». البته این را باید بگوییم که با موتورهای تریل معمولی نمی‌شود چنین کاری را کرد چون موتور هم مثل انسان به اکسیژن نیاز دارد و از ارتفاع ۴۱۰۰ متری به بالا میزان اکسیژن هوا خیلی کم می‌شود. به خاطر همین آقا مجید و دوستانش در چند بار صعودشان تا این ارتفاع متوجه شدند که باید تغییراتی در سیستم موتور بدهند؛ «در این چند باری که تا ارتفاع ۴۱۰۰ متری رفتیم، متوجه شدیم که موتورمان در بالا مشکل پیدا خواهد کرد. برای همین باید یک سری تغییرات در سیستم موتور می‌دادیم. آن قدر

خیلی آرام و بانشاط به نظر می‌رسد. به قول خودش این خصوصیت را از طبیعت گرفته؛ «هر کس با طبیعت زیاد همنشین باشد، همین طوری می‌شود». سید مجید ثابت قلم آدم میانسانی است که روحیاتش از خیلی از جوان‌ها هم با نشاط‌تر است و این را می‌شود از لبخندی که روی لبش می‌نشیند و صحبت‌های آرام او فهمید؛ «ورزش اصلی‌ام کوهنوردی با موتور است». البته هیچ جای دنیا نمی‌توانید چنین ورزشی را پیدا کنید ولی آقا مجید می‌گوید از همان اول به خاطر علاقه‌ای که به این دو ورزش داشته، سعی کرده آنها را با هم ادغام کند؛ «در دنیا ورزشی به نام موتورسواری روی صخره داریم که زیر نظر فدراسیون موتورسواری است اما هیچ جای دنیا کوهنوردی با موتور نداریم و با اطمینان می‌توانم بگویم ما اولین کسانی هستیم که به صورت حرفه‌ای روی این ورزش کار می‌کنیم».

البته آقا مجید اول از همه روی دماوند کار نمی‌کرده؛ او از جوانی روی قله‌های زیادی کار کرده و با موتور تریلش قله‌هایی مثل توچال را هم فتح کرده است. البته ما توچالی می‌گوییم و شما توچالی می‌شنوید. آنها که اهل کوه و کوهنوردی هستند، می‌دانند که قله ۳۹۶۲ متری توچال چنان خوش‌مسیر هم نیست و کوهنوردانش هم با کلی مشقت تا آن بالا می‌روند. به غیر از توچال هم تا به حال توانسته‌اند قله‌های کاسونک، آبشار دوقلو، سنگان، شهرستانک، دیزین و شمشک را هم، فتح کنند.